

ΣΧΟΛΗ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ - ΤΟΜΕΑΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

Έφθασε λοιπόν απρόσμενα η ώρα του πικρού και οριστικού αποχαιρετισμού μας. Δεν είναι σαν τους άλλους τους αποχαιρετισμούς μας, τους προηγούμενους και τους προσωρινούς. Όταν, και αφού πλέον είχαμε όλοι μαζί ξεκινήσει και ολοκληρώναμε το όραμά σου για ένα νέο κτίριο για το Εργαστήριο Πυρηνικής Τεχνολογίας, όταν λοιπόν μας έφυγες για να υπηρετήσεις από υψηλή θέση το Μετσόβιο που τόσο αγαπούσες. Όταν ανταποκρίθηκες στην πρόκληση της οργάνωσης των συγκοινωνιών της Αθήνας για τους Ολυμπιακούς του 2004. Όταν σε συνέχεια έγινες Γενικός Γραμματέας Μεταφορών ή Υπουργός ή Πρόεδρος στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας ή τέλος όταν έφθασες να γίνεις Πρύτανης του ΕΜΠ στις δυσκολότερες στιγμές του. Και τότε χαιρετηθήκαμε. Αλλά τότε, πάντα ξέραμε ότι θα επιστρέψεις, είχαμε στο νου μας ότι μας νοιαζόσουν, έδινες απλόχερα τη συμβουλή σου και προσεκτικά την εποικοδομητική και αυστηρή κριτική σου. Αυτήν την ώρα που σε αποχαιρετούμε χωρίς να έχουμε τη σιγουριά του προσωρινού, είναι η ώρα που πρέπει να σκαλίσουμε τις μνήμες μας για να θυμηθούμε, τον Δάσκαλο, τον συνεπή και ακριβοδίκαιο εργάτη της ανώτατης εκπαίδευσης, τον εκπαιδευτή του Αμφιθεάτρου και του Εργαστηρίου. Να θυμηθούμε τον ερευνητή που πίστευε στην πειραματική απόδειξη ως πατέρα κάθε γνώσης, εκείνον που ήξερε να συλλέγει και να επεξεργάζεται με ορθό τρόπο τα πειραματικά δεδομένα και που χρησιμοποιούσε για το σκοπό αυτό τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, σαν να ήταν ένα καθημερινό και αυτονόητα εύκολης χρήσης εργαλείο. Να θυμηθούμε τον ειδικό της πληροφορικής, τις εποχές που η πληροφορική μόλις είχε ξεκινήσει ως επιστήμη. Να θυμηθούμε τον επίμονο και επίπονο μελετητή των επιπτώσεων του ατυχήματος του Chernobyl στην Ελλάδα και τον ανυποχώρητο υπερασπιστή της ασφαλούς και ειρηνικής χρήσης της Πυρηνικής Τεχνολογίας. Δεν θα ξεχάσουμε ακόμα ότι ήσουν ο πνευματικός πατέρας πολλών που πήραν μεταπτυχιακή εκπαίδευση με την καθοδήγησή σου και άλλων που με βάση το παράδειγμά σου και τις ευγενικές σου συστάσεις συνέχισαν τις σπουδές τους στο εξωτερικό. Λίγους από αυτούς, καλούς ή λιγότερο καλούς, το μέλλον θα δείξει, ώθησες να γίνουν και αυτοί δάσκαλοι στο ΕΜΠ γιατί πίστευες ότι θα συνεχίσουν την εκπαιδευτική και ακαδημαϊκή παράδοση του Ιδρύματος. Να θυμηθούμε τέλος και τον δημόσιο

λειτουργό, το θεσμικό γραφειοκράτη της ουσίας, τον ρεαλισμό σου στην διεύθυνση και τις πρακτικές λύσεις που πάντα έβαζες να δουλέψουν για όφελος της Σχολής Μηχανολόγων, των άλλων Σχολών και της Διοίκησης. Σε αποχαιρετούμε λοιπόν με αυτές τις λίγες αλλά κύριες και ουσιαστικές αναμνήσεις διαλεγμένες μέσα από άλλες αμέτρητα πολλές που μοιραστήκαμε, χαρούμενες ή λιγότερο χαρούμενες, ακαδημαϊκές ή κοινωνικές. Έφυγες παίρνοντας μαζί σου ένα κομμάτι από τον εαυτό μας. Όμως, μας μοίρασες ήδη εν ζωή απλόχερα και χωρίς ιδιοτέλεια κομμάτια από τη δική σου πνευματική κληρονομιά. Το να σε θυμόμαστε είναι η ελάχιστη τιμή που μπορούμε να σου κάνουμε. Και θα σε θυμόμαστε πάντα.